

til ikke at fremkalde den omtalte Situation. Vi mene ikke, at dette Forslag til Grundlovsforandring er af en saadan Betydning, at vi ved at tilraade Landstinget selv at vedtage sin egen Opløsning ville bidrage til, at vi atter komme ud i en storpolitisk Strid.

Madsen-Mygdal: Jeg ønsker at gøre en kort Bemærkning i Anledning af en Udtalelse af det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Brandes) om, at alt visner om den nuværende Konseilspræsident. Jeg skal i den Anledning minde om, at vi i dette Øjeblik staa med 49 vedtagne Love i denne Samling, og skønt ganske vist en hel Del af disse Love ikke have særlig stor Betydning, er dog paa den anden Side en hel Del af dem meget vigtige. Jeg tror, det maa erkendes, at ogsaa denne Samling har sat betydelige Frugter for Samfundslivet i det hele taget.

Brandes: Jeg skal kun sige til den højtærede Konseilspræsident, at den Forklaring, han nu giver af, at han er slaaet ind paa Grundlovsændringens Vej, ikke synes mig at være den samme, som han har givet tidligere. Han sagde nu, at Grunden var den, at man maatte have den af Vejen for at gaa den anden Vej. Han synes altsaa at mene, at det var nødvendigt at sikre sig imod, at man bagefter mødtes med den Bebrejdelse, at man ikke havde forsøgt at gaa Grundlovsforandringens Vej, og derfor har han forsøgt den. Men da maa jeg sige, at det er en ret stor Ulejlighed, man har gjort de to Ting i de to sidste Samlinger, naar Konseilspræsidenten dog mener, at man ogsaa kan gaa den anden Vej. Saaledes har ingen kunnet forstaa det, den højtærede Konseilspræsident sagde for nogle Aar siden i Folketinget. Han sagde da, at Grundlovsændringens Vej var den fremkommelige Vej og den Vej, han vilde anbefale, idet den vilde kunne føre til en Løsning af dette Spørgsmaal. Og da man indvendte, at Spørgsmaalet om de kongevalgtes Opløsning vilde blive rejst, saa svarede han, at han mente ikke, at dette Spørgsmaal vilde berede nogen Vanskelighed. Den højtærede Konseilspræsident har ikke der vist sig at være meget forudseende, siden Sagen synes at skulle strande netop paa dette Punkt.

Til de frikonservative skal jeg sige, at jeg i Dag har sagt det samme som sidst, nemlig, at Ansvar for, at denne Sag strander, ligger hos Regeringens Chef.

Det er klart, at han bærer hele det konstitutionelle og parlamentariske Ansvar. Men jeg tilstaar, at jeg finder de frikonservatives Stilling mærkelig. Jeg synes, at selv om man risikerede at komme ud i en storpolitisk Kamp, kunde man dog meget vel være gaaet til en ganske nødvendig Ændring af Grundloven, som griber saa dybt ind i hele vort politiske Liv. Den ærede Ordfører for de frikonservative (Rottbøll) kan jo ikke undgaa, at denne Mulighed alligevel kan komme til at foreligge, at Landstinget bliver opløst. Saa vidt jeg har forstaaet den højtærede Konseilspræsident, er det jo en Trusel, han bruger, naar de frikonservative ikke ville gøre, saadan som han ønsker. De frikonservative kunne bøje sig for Truslen, eller de kunne lade være, men dette er jo dog den sidste Trusel, som Konseilspræsidenten har. Ganske vist har han ikke sat sin Trusel i Værk, men man kan jo tænke sig den Mulighed, at han vil gøre det, naar de vedblivende ikke ville gøre ganske, saadan som han ønsker.

Endelig skal jeg sige til det ærede Medlem, som fører Ordet for Regeringspartiet (Madsen-Mygdal), at han er en Mand, som synes at være let at stille tilfreds, hvis han virkelig er fornøjet med disse 49 Love. Jeg har ikke talt dem, men jeg antager, han har faaet Antallet opgivet fra Bureauet. (*Madsen-Mygdal:* Nej!) Det ærede Medlem har altsaa selv talt dem. Det er en meget fortjenstfuld Gerning, — jeg anede ikke, der var saa mange. Men hvis disse Love tilfredsstille ham, er han, som jeg sagde, en Mand, der er let at stille tilfreds. Jeg troede, det var de store Sager, denne Regering havde taget op, som dens Parti vilde yde den Støtte til, og som man skulde søge at føre igennem. Men hvis det er Hofpensionerne, Lønningslovene, Rotteloven, Meterloven o. s. v., som tilfredsstille det ærede Medlem, Ministeriet og Regeringspartiet, ja, saa er det en helt anden Sag, og saa forstaar jeg ogsaa saa udmærket godt, hvorfor den kommunale Valgret er strandet, saa er det altsaa, fordi man ikke er interesseret i denne Sag, idet man er fornøjet med Rotteloven i Stedet for, og saa er der heller ingen Grund for Ministeriet eller dets Parti til at sætte ny Kraft ind paa Sagen.

Rottbøll: Det er ganske rigtigt, som det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, sagde, at de frikonservative ikke kunne